

דבר תורה לפרשת חיי שרה – ד"ר לאה הימלפרב

המחנכת שרה אימנו

נתייחס לשתי שאלות העולות מן הכתוב ומהסברם של פרשנים ל"וַיבֹּא אַבְרָהָם לְסֹפֶד לְשָׂרָה וְלִבְכָתָה" (בראשית כג, ב).

א. מה בא המדרש ללמדנו כשהוא מציין: "ויבא אברהם... מהיכן בא? מהר המוריה בא" (קהלת רבה פרשה ט, א). הרי ניכר לכול שהפרשה הקודמת (בראשית כב) עניינה עקידת יצחק בהר המוריה!?

ב. מהאות כ"ף הזעירא שבמילה "וְלִבְכָתָה", למד בעל הטורים "שלא בכה אלא מעט לפי שזקנה היתה". אולם שרה אימנו שנפטרה בגיל 127 שנים לא הייתה כל כך זקנה, בוודאי לעומת אברהם שנפטר בגיל 175 שנים! מסביר בעל ה"אמרי א"ש":¹

כידוע, כשמסיים אדם למלא את תפקידו בעולם הזה הוא מסתלק לעולם הבא. תפקידן העיקרי של הנשים בעולם הזה הוא לחנך את הילדים ללכת בדרך ה', ומאריכים את ימיהן עד שמימתן תושלם. "ויבא אברהם לספד לשרה" - כשהמדרש מציין שאברהם בא מהר המוריה, אין הכוונה להורות על מקום התרחשות של העקידה אלא, ללמדנו על תוכן ההספד של אברהם אבינו על שרה רעייתו: בהר המוריה, ראה אברהם אבינו את מסירות נפשו של יצחק. התנהגותו של יצחק מוכיחה על גדולתה והצלחתה של שרה לחנך את יצחק למסירות נפש ועמידה בניסיון. הווה אומר: שרה אמנו השלימה את משימותיה בעולם הזה. ולכן בעקבות ההספד באה הפעולה של "וְלִבְכָתָה", אולם אברהם לא בכה עליה הרבה, משום שהבין שגם את תפקידה בחינוכו של יצחק היא השלימה ועל כן היא עברה לעולם שכולו טוב.

יהי רצון שהקב"ה יאריך את ימינו בטוב כדי שנזכה לחנך לעשות הטוב והישר בעיני ה'.

¹ האדמו"ר ממודז'יץ, רבי שמואל אליהו טאוב זצוק"ל, אמרי אש, עמ' נו. [ובסמוך לפ' חיי-שרה (כג מרחשון) חל יום פטירת הרבנית ע"ה].